

கடவுள் துணை செய்யவும்.

குளுமாயி அம்மன் வரலாறும்
ஒண்டிமுத்து சுவாமி வரலாறும்,
அடங்கிய அலங்காரச்சிந்து.



கனம்

திரிசிரபுரம் புத்தூரில் வசிக்கும் முனுசாமி நாயுடவர் -
களால் ஓயில்கும்மியாக பாடியதை,
ஷை திருச்சி தென்னார்ஜனரல்பஜாரில் புஸ்தகவியாபாரம்
சட்டாம்பிள்ளை என்கிற

எஸ். காதர் இப்ருஹிம் அவர்களாலும்,
ஷை தி. தா. ஜனரல் பஜாரில் புஸ்தக வியாபாரம்,
எஸ். கே. நாகைய்ய நாயக்கரவர்களாலும்,

குளுமாயி அம்மன்வரலாறும் ஒண்டிமுத்து வரலாறையும்
அலங்காரமாகவும், சிந்தாகவும் பாடி இயற்றப்பெற்றது.
ஷை தி. தா. ஜனரல் பஜாரில் காளியம்மன் கோவில் தெருவில்
மலம் ஆச்சாரி அவர்கள் நன்முயற்சியினால்,

ச்சிணுப்பள்ளி புத்தூர்,

ராச பிரஸிஸ் அச்சிடப்பட்டது.

1913.

பைசா 6.

Q2998:47

N13.

186139

யச்சிக்கிரம் தலகாவணத்தாம் வெளிவரும்.

குளுமாயி அம்மன் வரலாறும், ஒண்டிமுத்துசுவாமி
வரலாறும் அடங்கிய அலங்காரச் சிந்து.

காப்பு வேண்டி.

அரவாபரணம் அணிந்துவகைகார்க்கும்
அரணர்மகிழ்ந்தின்று ஐங்கரா தரணிபுகழ்
செந்தமிழாவிக்கணியை செய்யவெனக்கப்போ
தந்திடுவிருன்னருளைத்தான்.

பல்லவி.

வாராய் நீ பெண்ணே குளுமாயம்மனை நாமும்
தெரிசிப்போங்கண்ணே.

அனுபல்லவி.

வாராய்பெண்ணே நாமும் வந்தோம் திருச்சிநகர்
பாராய் குளுமாயம்மன் பாங்குடன்வரலாற்றை வா.

சுரணங்கள்.

1. வந்தோம் குளுமாய்தன்னை வகையுடன் தெரிசிக்க
அந்தமுடனே திருச்சிவந்த வாலார் சொல்லும்
பந்தமுடனே யானும் பார்த்து மனமகிழ்
விந்தையுடனே நீரும் விரைவுடன் சொல்குவீர்.

வந்தவரலாற்றை எந்தன் மனமகிழ்
வகையாய் சொல்லுவீரே.

2. உற்றமலையாளத்தன்னிலிருந்ததோர்
உத்தமியாம் ஜெகதிஸ்பரியாமிவள்
உலகத்தன்னிலவள் பேர்புகழ் வந்த
ஓங்காரத்தன்னிலுதித்தவளாமவள்.

என்னென்று சொல்வேன் அம்மன்மகிமை
ஏதென்றரைப்பேன்.

3. ஓங்காரத்தன்னிலுதித்தவளாமவள்
உற்றிடுமந்திர ரக்ஷையாமவள்
உலகத்தன் பரியமவருக்கருள் புரிய
முற்றொருகாளியாய் நின்றனளே அங்கே

வாராய்.

4. நின்றிடுங் காலையில்த மலையாளம்
நிபுணர்கொனவரெல்லோருங்கூடியே

1861

நீமந்தரி வெகுயாமந்தரி என்று
நித்தமும் வந்து பணிந்தனரே அங்கே.

வாரூய்.

5. பணிந்தனரிந்தனிதமாகவே அந்த
பாரியமாமலையாளந்தன்னிலே
அறிவோரிதுசரியேபுரியோமென
அன்புடனேது நினைக்கலுற்றாவர்.

வாரூய்.

6. உற்றவர்தாமந்த பெற்றவர்க் கேகடை
யுற்றிமே பூசையை செய்துவைத்து அவர்
உலகோர்துதித்திடும் காவேரி மீதினில்
ஓடத்திலேற்றினருத்தமியையவர்.

வாரூய்.

7. உத்தமியம்பிகை ஞானபராபரி
ஓங்கராசந்தரியானவருமவள்
உள்ளங்குளிர்த்திடானும்புனல்தன்னில்
ஓடிடுங்காவேரி மீதினில்வாராளே

வாரூய்.

8. வந்தனள் கொச்சிமலையாளமுந்தாண்டி
குடகானந்த மைசூர்தன்னையுந்தாண்டி
மவரையோர் புதளரிவோர்கள் நிரைந்திட்ட
மாதுமே சீரங்கப்பட்டணம் வந்தாளே

வாரூய்.

9. சீரங்கப்பட்டணந்தன்னை கட்டந்தமன்
ஜீர்கோட்டை மாரியின் கோவில்தனை விட்டு
சித்தர்குருமுத்தினித்தன்க தருங்கர்த்தன்
சேருங்கொடிமுடி தான் தாண்டிவாராளே.

வாரூய்.

10. கொடிமுடி கட்டளை லாலாபேட்டையும் விட்டு
கொஞ்சிடும் சோலை குளித்தலைபுந்தாண்டி
கொண்டாடி கண்டோர்பணியவேயம்மனும்
கோதைவந்தாள் வெட்டுவாய் துறைதேடியே.

வாரூய்.

11. வெட்டுவாய்துவரையினில் வந்து நின்று அம்மன்
வேடிக்கையாகவே தான் பிரிந்து அம்மன்
வெள்ளந்தனில் உள்ளங் குளிர் கொள்ளும்படியவள்
வேரி உய்யகொண்டான் மீதினில் வாராளே.

வாரூய்.

12. வந்தவள் நங்கபுரந்தன்னைகண்டுமே
வாழ்த்தியே வாழ்த்தி வரங்கொடுத்து அவள்
வையகம்புகழவே அய்யனருளாளே
வாய்திடவும் வரந்தான் கொடுத்து அம்மன்.

வாரூய்.

13. கொடுத்து அனலைக் கொடியாலம் விட்டுமே
கொண்டபுலிவலம் கோப்பையுந்தாந்தாண்டி

குளுமாயி அம்மன்

கோரும்வரமருள் பாருப்புதனோங்க

குளுமணிகண்டுமே குளிரந்தனளே அம்மன்.

வாறாய்

14. கோப்புடனெட்டரை கொத்தட்டையுந்தாண்டி
முன்விக்குறும்பூரலவத்தார வயலுரும
சொஞ்சுக்கிவி மிஞ்சங் மஞ்சங் சொரியுஞ்சோலை
கடும்லலித்துரைதாண்டியே அம்மனும்.

வந்தாளேபாராய் சோழனாரைக்கண்டு
மகிழ்ந்தாளே சீராய்.

15. அம்மன் வரும்வழி தன்னிலமகுடன்
ஆனந்தமாய் நின்று சோழனாரை பார்த்து
அழகாக கரைமீதி துயர்கீர்த்திட அம்பாள்
ஆதரிப்போமெனதானினைத்திட அம்மன்.

குதித்தாளேபாராய் படவைவிட்டு அம்பாள்
மிதித்தாளே நேராய்.

16. நினைந்துபடவைவிட்டு தாண்டிக்குதித்துமே
நீரையுமச்சுரிஞ்சிசுளிமிதன்னிலம்மன்
நீரும் வெளிவாரா தன்னை அடைத்துமே
நின்றடைத்தாள் சிலைரூபமதாயம்மன்.

வாறாய்.

17. எதோகுளுமியடைத்திருக்குதென்று
வகினார் சோழனார் பள்ளர்யாவுருங்குடி
எந்தும்பலகையை எடுத்துமண்வெட்டியால்
இருந்தது இந்த நற்கிலைகரம் குளுமியில்

வாறாய்.

18. வெட்டுமிடக்கரந்தன்னிலிரத்தமும்
வேகமுடன்வந்தடிக்கவுங்கண்டுமே
ளிந்தபட அந்த ஜாதி ஒருவன் மேல்
வந்து அருள்கொண்டுவாக்களித்தாளம்மன்.

வாறாய்.

19. அம்மனும்வந்தங்கே யிருந்ததோர் மனிதரை
ஆதரிப்பேனென்று அன்றுவாக்களித்ததும்
அல்லோரும் அல்லோரை மனமொத்திருக்கவே
ஆதரிப்பேனென்று அருள்வாக்களித்தாளே.

வாறாய்.

20. என்றளென்னைக் குழுமியிரிருந்துமே
சாதித்தினுலென்னை குளுமாயி என்றுமே
இன்று முதலெந்தன்பேரையுஞ் சொல்லியே
எல்லோரையுங்கார்த்துரெகரிப்பேனென்றாளே

வாறாய்.

21. உரைத்தபடியங்கு கோவில்கட்டிபல
உத்தமர் போற்றிட உற்றிடுங்காலையில்

ஓதும் பல வேதகாதன் செயல் நாலே
உத்தமிமந்திரத்தோலொடுக்கிவிட்டான்.

ஒடுங்கியே அம்மன் அவனிட்ட ஏவலை
உத்தமி செய்தான்.

(ஒண்டி முத்துவரலாறு) நோண்டி நீதிது.

இப்படியிருக்குங்காலே நவுல்பட்டியிருந்திருக்கள்ளரெல்
லாம் ஒன்றாகடியே செப்புமலையாளதேசம் சென்று நாம் சேர்
ந்து கொள்ளையடித்து வருவோமென்று ஆணவோருமொன்று
கடி சுருசுருப்பாய் அந்தமலையாளஞ்சென்று விரதையுடனே
கோவில்தன்னில் புருந்தார் அங்கு கொண்டிருந்த பெட்டிகளை
கண்டவர்களும், ஆளந்தமிகவடைந்து, பெட்டிகளை ஆச்சரிய
ங்கொள்ள ஒரு மூச்சதனிலே தூக்கிவழிந்தந்தார் யிருட்டத
னில் சொல்ல வொண்ணாதுலை வழிதான் கடந்தார் காவனங்கட
ந்தார் கரியமலை காணுநதாண்டியவர்க்கிவந்தார். திரிகிரபுரம்
நகர்க்கு தெற்கதனில் திவ்யமுள்ள பெட்டமலைகாட்டில் வந்
தே கழையால்மிகநலிந்தார், அங்கு சண்டமலைதன்னில் தாங்
கன் கொண்டு வந்ததோர் பெட்டிகளை யிறக்கிவைத்தே கழையாரி
யின்பதனை தூக்கிட்டுவெ அன்புடனேவந்தைசுத்தார்பலகாலும் அ
சைத்தவுடன் அங்கிருந்தகள்ளர்களும் அந்தகர்களாய் வந்தவ
ழிதெரியாமல் திகைத்தவர்கள் தெய்வமேயாமென்னசெய்வோ
மென்றுநினைத்து உய்யவகைவேரில்லையே என்று ஒடுங்கிக் கிழ
ந்து புலம்புகையில் உற்றிருந்ததெய்வமது மற்றவன்மீது மருளை
வவேயவாதானுதித்து உங்கலிருக்கண்களையும் மாற்றிவைப்பேன்
என்னையும் நீங்கலிவிடநதனில் வைத்துமேபுசைசெய்து என்னை
இன்பமுடனேபணிந்தால் அன்புடனேயான ஆதரிப்பேனென
வே கள்ளர்களும் தங்க்குடியோடடிமைதான் பணிந்தார் இப்
படியிருக்கும்போது சுவாமியவர் பாரிவேட்டை ஒருநாள் போம்
பொழுது வெகுதூரமதளிலொருமாதுவலம்மீட்டு தானமுதசத்
தமுங்கேட்டு கேட்டுமேமனங்கலங்கி அங்குகிட்டி நின்றார்கொ
ஞ்சம்எட்டிநின்றார் ஆரம்மாதாயேந்தான் இங்கேதனிவதாய்
அழுததின் காரணமேது சொல்லுமம்மாயெனவே குளுமாயிஇங்
கு வந்ததாரப்பா உன்பெயரைகடும்பா என்று சொல்லவேது
ரையும் மலையாளக்கருப்பனென்பேர் வேட்டைவெளியில்வந்
தேன் சொல்லுமம்மா உன்குறையை அப்பவே சொந்தமலையா
ளம்விட்டுவந்தவிடத்தில் அந்தணொருவனெனையே மந்திரந
தாலடக்கிவிட்டான்என்னைமொடக்கிவிட்டான் ஆதரிப்பாவெ
ன்றான் ஐயனுமே அந்தமொழிகேட்டிருகண் செந்தழல்போலே
அந்தணனை யிப்பொழுது அரைசுண்ணத்தில் கொல்லுகிறேனென்
று அவராகரமத்துடன் கோவில்கதவண்டை சுவாமியவர் குத்தி

நின்றாங்குலுண்டி நின்றா வந்தான் பார்ப்பானும் வந்தவனை வஞ்ச
னையில்லாமலவனெஞ்சுமுரிய அரைந்காரி அரையாய் அரை
நதவுடன் அந்தணனும் பட்டுவிட்டான் விந்தையுடனே கட்டி
ழந்து குளுமாயி அங்கனை கண்டுகொண்டான் கருப்பைதொண்
டுகொண்டான் அப்பாரின்னக்காக ஒண்டி நின்று அந்தணனைக்
கொன்றதினால் இன்று முதலாய் ஒண்டிமுத்து கருப்பென்று
உலகத்துள்ளோர் உந்தனையே பூசைசெய்வாரிந்த உலகோர் வினை
களைத் தீர்த்தருள்வாய் இன்னமென வேண்டியவர் பூசைசெய்யு
மாசையுடனே முன்பூசை உனக்களித்து பின்பூசை முக்கியமாய்
கொடுத்திடப் பக்குவம் செய்தேன் மங்களமுடனே நீயும் உன்னிட
த்தில் வந்தவர்கள் வினை தீர்த்துவாழவைப்பாய் என்னுசீர்வதித்து
அம்மனும் இருந்திட்டாள் ஆலயம்புகுந்திட்டாளே. தனத்தோம்.

தன்னூர் டாட்டு வர்வமெட்டு.

சீர்மசினையை பார்ப்போமடி மகிழும்பெண்ணே
மகிழங்குளுமாயி தெரிசனங்கண்ணே (சீர்)

1. இந்தவிதமாயிருக்குங்காலை
வந்தலியே மாசிமாதந்தன்னில்
அந்தமுள்ள வளர்பிரை தேய்பிரையில்
அம்மன் வருகிறதை பார்ப்போம் வராய். (சீர்)
2. வருடா வருடத்தில் மாசிமாதம்
வளர்பிரை தேய்பிரை செவ்வாய்தனில்
வழமையாய் வருகிற காளிலிட்டம் பெண்ணே
வாண் மத்தாப்புடன் வருகிறான் பாராய். (சீர்)
3. வருகிற விந்தையை பாசாய் பெண்ணே
வகையுடன் எதிரெல்லே காரர்களும்
வாஞ்சையாய் வந்து அடிபணிந்து
வாழ்த்தியே சந்தித்து சேர்ந்து போறார். (சீர்)
4. சேர்ந்துமே புத்தூரு மந்தையில் போய் பெண்ணே
சேயிழையே மாதே அம்மன் தன்னை
ஒங்கார யிஸ்பரி என்றிடலாம் இவன்
உச்சித காளியுமென்றிடலாம். (சீர்)
5. சத்தியின் பூசையை பாரும் பாரும் பெண்ணே
சகலருங் கூடி தொழுபவரும்
ஆச்சிசுளுமாயியை அடிபணிந்தால் பெண்ணே
அகலுமே வந்தவினைகளெல்லாம். (சீர்)
6. எந்தவிதஞ் சொல்வேன் ஏந்திழையே பெண்ணே
எண்ணப்படாத கோடி மாளிக்கும்

அந்தமுள்ள மேள்வாத்தியமும் இந்த
அகிலத்தில் கண்டதில்லை யானும் பெண்ணே (சீர்)

7. சுத்த நல்ல பூசையை பார்ப்போம் வாராய் பெண்ணே
குழும் ஜனங்கள் கண்டு தெரிசிக்கவே
அந்தணர்கள் வாழ்மந்த வீதியில்போய் அம்மன்
அகமகிழ்ந்து வாங்குகிறாள் இளனிபூசை (சீர்)

8. ஆயிரம் இளநீர்கள் சுந்திரந்து அங்கே
அம்மனுக்கு எதிரினில் வைத்தவுடன்
குடம் சாப்பிராணியுடன் தூபம் கொடுத்து அங்கே
சுத்திருந்த ஜனங்களுக்கு விபூதி யிய்ந்து (சீர்)

9. அந்தமுடன் இளநீர்கள் பூசைவாங்கி பெண்ணே
அந்தணர்கள் வீதியெல்லாம் சுத்திவந்து
பேர்புகழும் புத்தூரு மந்தையில்வந்து
பிரபல்யமாகவே வந்தமர்ந்தாள். (சீர்)

10. அம்மன் குளுமரயி வந்தமர்ந்து இங்கே
அன்புடனே ஒண்டிமுத்து அருகிருக்க
அனாவோரும் சூழ்ந்துமே தெரிசிக்கவும்
அகமகிழ்ந்து மருளாளியும் வந்தமர்ந்தார். (சீர்)

11. வந்தமர்ந்து மருளாளி வாவிலேரி பெண்ணே
வகையுடன் சோதனைக் கேள்விகளையும்
வந்துமே காரியஸ்தர் தான்மகிழ்ந்து
வந்ததோர் குட்டிகளை குடிக்கச்சொன்னார் (சீர்)

12. வருகது பாரப்போ குட்டியக-பெண்ணே
மருப்பபா வெள்ளாட்டின் குட்டிகளும்
குட்டியு மாலையுமாய் வந்துதிப்போ
வந்ததோர் குட்டிகளை கலிங்கினுரை. (சீர்)

13. எத்தனை குட்டியென்றெடுத்துரைப்பேன் பெண்ணே
எட்டினில் எழுதிமுடியாதடி
கிராமத்து குட்டிகளை அருத்துமேதான்
உதிரத்தை பாத்திரத்தில் வாங்கியேதான். (சீர்)

14. எல்லோரும் பார்த்திருக்க ஒண்டித்துரை அவர்
எந்தவிதமாகவே சாப்பிடுகிறார்
எத்தனை குட்டி என்று சொல்வேன் பெண்ணே
எந்தனால் சொல்லிமுடியாதடி. (சீர்)

5. வந்ததோர் குட்டிகளை, கலிங்கித்துரை பெண்ணே
வகையுடன் குடித்துமே ஏப்பயிட்டு
எங்கேடா குட்டி என்று ஒண்டிமுத்து
இன்பமுடனே அவர் கேள்க்கையிலே. (சீர்)

அ

குளுமாயி அம்மன்

16. வருகுது பாரப்போ குட்டிகளும்
வரிசை வரிசையுடன் வருகுதுபார்
எண்குரிக்கையில்லாத குட்டிகளை அவர்
எடுத்து உதிரத்தை புசித்திவார். (சீர்)
17. அம்மனுட வருபையால் அனைவருக்கும் பெண்ணே
அநேக துன்பங்களும் நீங்குகிமே
அம்மனுட மகிமைபை உலகத்தினில்
ஆரழிவார் அதை தானறியார். (சீர்)

பாவையாய்கழகிச்சேந்தார் என்மமேட்டு. (காவடிச்சிந்து.)

அன்னமே குளுமாய் மகிமை என்ன சொல்லேன்
அன்புள்ள ஆரணங்கு கண்மணியே பாரடி-யிந்த
தாரணியில்லாதறிதுவார கூரடி

- 2 முன்னமே நாம் செய்த தீவினை சின்னபின்னமாகுமடி
முர்த்தி ஒண்டிமுத்தையும் பணிசுகோம்-கனி
தீர்த்திவாரிவரெந்தன் கொர்ணமே
3. திராத பிணிகள் திராத்து கோரின வாங்கள் தரும்
சிருடனே வந்த ஒண்டிமுத்தையன்-இவரை
ஆவலாய் பணிசுகோம் நா முன்னமே.
4. பாராதபேர்களுமுண்டோ சீரான புத்தூர் மந்தையில்
பாலகரை தார்க்கவந்த ரெஷ்கி-இவரை
ஆவலாய் பணிவோர் வெகு பஷ்மாய்.
5. புத்திரரில்லாதவர்க்கு புத்திரர்களைத் தருவான்
சூலையே நீ நனமனதாய் பொற்றுவாய்-உந்தன்
தாவந்த முழுவதையும் மாற்றுவார்.
6. பக்திமிகும் றுமகிருஷ்ணம் பிள்ளையை யனுதினமும்
பஷ்முடன் ஆண்ட கருணாகரி-எங்கும்
ரெஷ்கியாய் வந்தமர்ந்த தயாபரி.
7. மங்களமாயிஸ்பரியாய் எங்கும் நிரை ஒண்டிமுத்துடன்
மந்தையினில் வந்தமர்ந்த தயாபரி-அன்பர்
சின்னதகுடிகொண்டிபும் சர்வேஸ்பரி.
8. ஆரியென்ற அஷ்ரத்தை அறியாத பாலர் நாங்கள்
அன்னையே நீ என்களையும் காருமே-இத்
தருணத்தில் வந்தெங்களை யானுமே.
9. சிறுபாலன் காதாஇபுருவியிம் பண்புடனே பாடினதில்
பஷ்மவைத்து எந்தனையும் காருமேகண்ணில்
ரெஷித்திவீரிந்த ரெமே.

சிறுபுற்று.